

REDACȚIA

Arad, Deák Ferencz-utca nr. 20.

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
pe un an . . . . . 20 cor.
pe 1/2 an 10
pe 1/4 an 5
pe 1 lună 2

Nr-ii de Duminecă pe an
4 coroane.

Pentru România și străinătate pe an 40 franci.

Manuscrisurile nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA

Arad, Deák Ferencz-utca nr. 20.

INSERTIUNILE:

de un șir garmond: prima dată 14 bani; a doua oară 12 bani; a treia oară 8 b. de fiecare publicațiune.

Atât abonamentele, cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte în Arad.

Scrisorile nefrancate nu se primesc

TRIBUNA POPORULUI

Celibidachismul.

Sub titlul de mai sus „Alkotmány”, organ al partidului popular, scrie următorul articol de fond:

„Ceram scuza pentru acest monstru lingvistic, dar răspundă pentru dînsul contele Eszterházy János, homo Bánffyánuș, care după ce a găsit potrivit ca în chipul cel mai nemotivat să atace astătoamnă clerul anti-liberal, ba să bănușască și sentimentele patriotice ale clerului catolic din părțile nordice ale țării: în ședința de alaltăieri a Casei Magnaților cel puțin în mod neobișnuit a atacat un prelat greco-oriental. L'a numit „papa celibidache”, preot bețiv, l'a limbrat trădător de patrie, și prejudiciind întărirea preaiuală, a cerut eschiderea respectivului prelat din Casa Magnaților. Vasilie Mangra, respectivul prelat, a respins îndată cu energie acuzarea și atacurile lui Eszterházy, ear ziarele mai ne-preocupate liberale au constatat și ele că superiorii bisericești nu au ridicat obiecțiuni contra lui Mangra, că el n'a conspirat nici-odată în contra Ungariei și a neamului unguresc, și că alegerea lui de episcop gr.-or. al Aradului în toate privințele s'a petrecut corect. Și contele Eszterházy János n'a revocat încă atacurile sale.

N'avem nimic cu Vasilie Mangra. Politicește nu-l leagă nimic de noi. Not între Români n'avem aderenți politici, după cum are partidul liberal și cel kossuthist. Cum eugetă despre noi Mangra și Românii săi, ne este indiferent, pentru-că noi cu ei nici în politică nici în alte cele n'am pactat nici-odată. În chestia Mangra facem abstracție de momentele subiective și sentimentale, după cum și de cele politice. Ci punem simplu întrebarea: Ce fel de stăru de lucruri există azi? Unde a perit simțul de dreptate al unor anumite cercuri doritoare de a domina? Și ce fel de cauze și elemente au produs în viața noastră publică această anarhie? Cine este președintele Curiei: Szabó Miklós ori contele Eszterházy János? Președintele tribunalului criminal este oare Zeitvay Leo ori Olay Lajos? Procurorul Coroanei este oare Hammersburg Leo ori Vészi József? Prim-procuror este Székely Ferencz ori Rátky László? Cine a însărcinat pe contele Eszterházy János, pe Olay, Vészi, Rátkay și soții ca într'una să mușino după trădători de patrie? Cine i-a imputernicit ca faptele unor domni ce lor le sunt nepăcuți să le timbreze drept trădare de patrie, ocolind litera și spiritual legii? Dela cine au puterea să tragă în chip brutal la bara judecătorească opiniei publice jertfele ce și-au ales și numai decât, fără vre-o ascultare, să și dea osânda?

„... Lupta noastră nu este înșelătorie, nici demagogie; armele noastre nu sunt ura și bănușala. Și tocmai de aceea, întrebăm eară: Ce fel de stare este aceasta, în care unii domni zilnic și cu ori ce preț vor să descopere trădători de patrie? Ei bine, asta nu va să zică patriotism curat și însuflețire nobilă, ci paroxism nearticulat. Asta-i celibidachismul patriotismului. Starea asta-i patologică. Și cei cari trăiesc într'însa, fără multă bătaie de cap, osândesc pe toți după gustul lor. Ei sunt unilaterali, preocupați și atacă numai pe cei mai slabi decât dinșii. ....

„... Și toți aceșii „trădători de patrie” sunt osinziți fără a fi ascultați.

Ear dacă vor să se rectifice, glasul lor este covârșit de sbierături. Celibidachiiștii parisieni astfel au făcut revoluția cea mare franceză. Cine n'a vrut să cânte *Ça ira*, — l'au trimis la guilotină; cine n'a vrut să se închine „zeiței minții”, guilotina i-a fost soartea.

„Să numim copilul pe nume: De când există chestie națională în Ungaria? Cine agită maghiarimea în contra nemaghiarilor? Aceia și numai aceia, despre cari Széchenyi István a zis, înainte cu jumătate veac: „Acum îi recipiam noi pe ei, dar va veni vremea când ne vor recipia ei pe noi”. Pe Eszterházy l'au recipiat deja și pe cine Vészi József nu-l recunoaște de maghiar, acela simplu — nu e maghiar! Lucrurile azi stau așa: Pichler grjește de Țeara Ungurească, Olay de preoții catolici, ear Vészi de maghiari și de naționalități. Nu e așa, că totuși e fericit maghiarul?!

„A venit însă vremea să se pună odată capăt acestui celibidachism nebun. Țeara stă în fața rezolvării unor probleme grele economice și sociale, cetățenii toți, fărăosebire de confesie, se găsesc în fața unei crize. La ce bun deci disprețul, ura, spionarea ce nu duce la nimic folositor și d'alde „trădării de patrie” ridicole și umflate în chip tendențios? Nici Ungurii, nici nemaghiarii n'au nevoie de asta. Înainte de recepție aceia s'au luțeles bine. Chiar dacă s'au diferențiat câte-odată, s'au împăcat între, dacă nu în alt loc, apoi pe câmpul de luptă, stând umăr la umăr și vrsănd sângele pentru aceeași patrie maghiară, în care dreptul de eghemonie al rasei maghiare nemaghiar cu mintea trează nici-odată nu l-a tras la îndoială. Ear cine l'a tras la îndoială, a fost un nebun; pe nebun nu-i ia însă în seamă decât Celibidachi, care în fle-care zi de trei ori trebuie să se laude că el e Ungur, că altfel nu-l crede nimeni.

„Cum trebuie contrabalansat deci și zădărnicit celibidachismul șovinist, mult mai primejdios decât chestia națională? Să citim vorbirea dela Aachen a „Împăratului Germaniei” și să facem așa și noi Maghiarii: să punem țeara sub protecția crucii, pentru că numai creștinismul ne învață fundamental principiul cum să facem fericirea popoarelor și mărirea țărilor, ceea-ce tot-odată este și un princip de guvernare: principiul iubirei, princip pe care celibidachiștii pripășiți aici din străini, nu-l cunosc!

De mult nu ni-s'a dat să citim în presa maghiară un articol care să cuprindă mai mult adevăr.

Constatăm în același timp că „Pesti Hirlop” de alaltăieri precum și „Magyar Estilap” scriu d'asemeni împotriva bătăriei nobilului conte Eszterházy, ear foile maghiare toate, chiar cele semi-oficioase, au publicat la loc de frunte desmintirea energică și deamună a d-lui V. Mangra.

Sinod episcopesc. Pe mâne I. P. S. Sa Mitropolitul Mețianu a convocat sinodul episcopesc pentru a se rosti, din punct de vedere canonic, asupra alegerei de episcop al Diecesei Aradului.

P. S. Sa Episcopul N. Popea a și trecut azi prin Arad, însoțit de vicarul său, Prea Cuviosul archimandrit Filaret Musta, pentru a participa la Sinod.

Nou alesul nostru episcop dl V. Mangra a plecat încă de ieri seară la Sibiu, însoțit de secretarul consistorial V. Goldiș.

Sub scutul crucii.

Discursul rostit de Împăratul Wilhelm în orașul Aachen, reședința veche a Împăraților romano-germani, pe care Jol l'a vizitat puternicul împărat, împreună cu împărăteasa și moștenitorul tronului german, a atras atențiunea lumii și e viu comentat de presă.

Ca întotdeauna, Împăratul Wilhelm e puternic și avântat în discursurile sale, căci conștiința forței și destoiniciei poporului său și individualității sale, îi servesc de basă pentru atitudinea sa. De-asemenea, ideile pe cari le expune sunt ca întotdeauna când el vorbește, de actualitate; și precizează o direcție în politica al cărei fruntaș conducător este, o direcție, în care faptele vor urma, vorbelor, expunerilor, acestei mari personalități.

Știut este, că în viața politică socială din zilele noastre, două curente mari domină. Și anume: tendința liberală extremă, care rupe cu totul cu trecutul, cu dezvoltarea succesivă, — și tendința dezvoltării politice sociale, pe baze tradiționale.

Nici când n'a fost atât de perfect marcate liniile de despărțire între aceste două curente ca azi, intrupându-se, așa zicând, cele două direcții în politica de stat din Franța și cea din Germania.

În Franța sunt francmasonii, liber-sugătorii la suprafață, — în Germania: crucea.

Ear cel ce sub scutul crucii pune mărirea pământească, este însuși împăratul Wilhelm.

Estă discursul său:

Adânc mișcat, în numele meu și al împărătesei, Vă mulțumesc, cu toată inima mea, pentru primirea entuziasată și patriotică, de care am fost împărțășiți din toate părțile orașului Aachen. O veche dorință a sufletului meu a fost să vizitez orașul Aachen, și vă mulțumesc că mi-ați dat ocaziune prin invitarea d-voastră. Pe cine nu l'ar răpi, într'un asfel de loc istoric, cum este orașul Aachen, inspirația trecutului și prezențului, și cine nu și-ar aduce aminte de destinele din ceruri, parcurgând istoria veacurilor, pe care a trăit-o patria noastră împreună cu orașul Aachen? Aachen este leagănul imperiului german. Căci aici și-a ridicat Carol-cel Mare tronul, care a dat strălucire orașului Aachen. Atât de însemnată și atât de mare a fost figura domnitorului german, încât din Roma i-s'a oferit demnitatea cesarilor, și el a fost desemnat pentru a lua moștenirea imperiului roman — o minunată recunoaștere a calităților poporului german atunci apărut în istorie. Căci domeniul roman căzuse din mâinile cesarilor și urmașilor lor, imperul sfărâmat și putred se clătina, și numai apariția Germanilor cu suflet nestricat și dorința de glorie a fost în stare să indice istoriei universale drumul pe care l'a bătătorit până-atunci.

E foarte natural lucru, că marele rege francez, Carol-cel-Mare a atras atenția Romei, care într'însul a văzut scut și salvare. Dar a fost un lucru foarte greu, reunirea datoriei și menirea împăratului roman cu demnitatea și firea regelui german. Ceea ce dînsul cu inteligența l' luminată a putut, a refuzat soartea urmașilor săi; și preocupați de imperiu, urmași de neam împărătesc au pierdut poporul german. Au mers spre sud, ca să susțină imperul universal și au uitat pe germani. Astfel țeara și poporul nostru german cu înecul au în-

ceput să decadă. Ca și aicea, când înfrărate, toată puterea plantei se concentrează pentru flăcăr, răpind admirație, ear însuși planta se prăpădește, rădăcina i se usucă, — tot așa a pățit și imperiul roman-german național.

Acum un nou imperiu s'a născut, poporul german și-a câștigat din nou împărat, singur, cu sabia în mână și-a eluat acea coroană; ear steagul imperiului earăși fals-făe înălțat. Noul imperiu i-a dat viață aceeași dragoste și însuflețire, care atârna de gândul vechi împărății germane. Dar alta este acum menirea.

În afară, trebuie să ne mărginim la hotarele țării noastre, ca din nou opolindu-ne, înăuntru să ne pregătim pentru acele meniri, cari așteaptă de-acum poporul german, și cari în eval mediu nu puteau fi rezolvite. Aci vedem, că imperiul deși e tină; se fortifică an de an, ear încrederea în el tot mai mult se întărește din toate părțile, — ear puternica armată germană e sprigin pentru pacea europeană. Corăspunzător caracterului german în afară pazea stăvilă pentru a lucra înăuntru fără stăvilă. Limba noastră își întinde hotarele departe peste mări, departe se întinde știința noastră și cercetările noastre. Nu există operă, între cercetările moderne, care să nu existe în limba noastră, nu se ivește idee științifică pe care să n'o păzim noi tătați, ș'apoi s'o transmitem celorlalte națiuni. Acesta este imperiul spre care tînde spiritul german. Dacă deci, vrem să corăspundem marelui nostru meniri în toate direcțiunile, nu este permis să uităm că baza străveche, pe care s'a întemeiat imperiul, își are rădăcina în simplitatea, frica de Dumnezeu și principiile de înaltă moralitate a înaintașilor noștri.

Cât de greu se lăsa la începutul veacului trecut asupra noastră mîna pedepsitoare alui Dumnezeu! Dar în captorul mizeriei mîna providinței a făcut o forță puternică, a legat ferul, din care s'a pregătit arma. Așa așteaptă dela d-voastră, dela toți, preoți și mireni, să mă ajutați la susținerea religiei în popor. Să ne îngrijim împreună, ca să păstrăm forța sănătoasă a neamului german, baza morală. Aceasta însă numai atunci este cu putință, dacă ne păstrăm religiea, atât una cât și cealaltă din confesiuni (catolici, protestanți).

Cu atât mai mare este bucuria mea astăzi, că domnii bisericești, cari sunt reprezentanți aci, le pot aduce o așa veste, pe care cu mândrie v'o fac cunoscută. Estă generalul Loë, e aci, serv credincios al regelui său. L'am trimis la Roma, la jubileul sfântului Părinte; și când l'a felicitat și i-a predat darurile mele jubilate, ear în conversație intimă l'a expus stăruile de lucruri din țările germane, sfântul Părinte l'a răspuns, că îi place să-l spună, că tot-deauna a prețuit mult blăndețea germanilor și a soldaților germani; dar l'a mai spus și alte lucruri, însărcinându-l să le comunice Împăratului.

Acea țeară din Europa, unde mai este ordine și disciplină, unde organele de stat au autoritate, unde ori-ce catolic poate trăi neanturbat pentru credința sa, este imperiul german, — și aceasta este a sa mînjă împăratului german. Aceasta mă îndreptățește să declar, că amîndouă confesiunile noastre au înaintea ochilor nefăcutat înalta țintă, de a susține și întări frica lui Dumnezeu și cinstitarea religiei.

Ori suntem oameni moderni, ori lucrăm pe cutare s'au cutare teren, e tot una; cel-ce nu și întemeiază viața pe religie, e pierdut. Aceasta o vreau și eu. Și fiind că în această zi și la acest loc se cuvine nu numai să vorbim ci și să facem legături, fac aci făgăduința, că întreaga împărăție, tatreg poporul, armata mea reprezentată prin corpul statului major, împărăția însăși, casa mea, o pun sub scutul crucii, sub scutul Aceluia, despre care sf. apostol Petru a zis, că afară de Dînsul nu este mîntuire și oamenilor nici nu s'a dat alt nume prin care s'ar mîntui, decât al celui-care a putut zice despre sine: „Păntelui și cerul se vor sfîrși, dar cuvîntul meu nu va avea sfîrșit”.

Ridic paharul pentru oraşul Aacher, în veştrămintă convinsă, că vorbele pe care le-am spus aici, găsesc bun teren; ceea ce în asigură totodată, văzând cetăţenii acestui oraş, mic şi mare, pe cari i-am văzut astăzi însufleşiţi, prin ce văd că între zădăritele sale casa mea şi tronul şi în viitor vor găsi puternice sprijin. Să trăiască oraşul Aachen la mulţi ani!

In jurul alegerii de episcop a dlui Vasilie Mangra.

În primul său articol din numărul de Duminică „Telegraful Român” scrie între altele următoarele:

„E curios să vezi venind unul care nu face parte din biserică noastră, şi să ne spună că ce ar fi bine pentru biserică pe care noi o formăm. Şi mai curios e, să vezi aducându-se de motiv frecările interne, — pe cari nimeni nu le vede, nu le ştie, nu le cunoaşte. Unde sunt aceste frecări? Nu decurg congresele şi sinoadele noastre, sub înţeleapta conducere a Arhierilor, în cea mai bună şi frumoasă ordine? Nu se manipulează averile noastre bisericeşti cu cea mai mare îngrijire şi scrupulositate? Nu se dă chestilor bisericeşti-şcolare cea mai mare atenţiune, şi special pentru şcolile noastre confessionale nu se aduc cele mai mari jertfe posibile?”

„Că la câte o alegere, — fie chiar de episcop, — oamenii se împart în partide, e numai urmarea firească a constituţionalismului introdus pe cele mai largi baze în biserică noastră, şi faptul acesta nu însemnează, la nici un caz, boală internă în organismul nostru bisericesc.

„Dar intenţiunea, cum bine ştim, nu e aceea, de a ni-se face nouă bine, ci de a ni-se sparge fortăreaţa, prin care ne avem acum apărată cât decît naţionalitatea.

„Ei bine, să se ştie, că de fortăreaţa aceasta, nu se va putea atinge nimeni, câtă vreme vom simţi putere în noi de a o putea apăra. Strămoşii noştri au suferit torturi şi moarte pentru ea. Dacă va trebui, vom suferi şi noi, dar o vom apăra până la ultima răsunare.

„Primejdia încă nu e iminentă: e numai semnalată, şi e bine că ni-se semnalează din vreme, pentru-ca să ne putem strănge şi noi bine şi din vreme rindurile. Să fim deci pe grijă şi fiecare la postul său.

DRAGOSTEA PRIMĂ.

(Din ziarul unui ofiţer de marină.)

După o călătorie furtunoasă de mai multe săptămâni, în sfârşit a ajuns corabia Majestăţii Sale „Gazella” în portul Simonstovm. Ancora s'a lăsat în adâncime. Luntrile le-au pus pe apă şi ordinul dat: „fumatul permis” a anunţat sfârşitul serviciului.

Primul ofiţer de bucurosi concediu ori şi cui; era vesel că manevra cu ancoră i-a succedat bine şi comandantul a fost mulţumit.

În toată corabia era viaţa vie, mai vesel egomez era însă în cabina cadetilor. Localul acesta simplu cu pereţi de lemn, e prevăzut cu tot ce e de lipsă pentru călătoria pe mare. Culele mari bătute în grinzi de plafonul serviau paturilor atârâte; gior împrejur sunt dulăpioare numeroase, în mijloc între două mese înguste; acum însă tabla de-aşupra e ridicată, căci au mare trecere articolele de toaletă dintr'însă.

— Nu-i așa, că permisiți să ne spălăm cu o apă?

— Hei Snatman, caută repede paltonul meu de postav fin. Unu, doi!

— La poruncă, d-le cadet, răspunde feciorul.

— Dar mă rog duţi de aici ghetete; omul mereu se împiedcă de ele!

— Imprumută-mi te rog, săpunul dumneata!

— Inbute conte nu mi-ai imprumutat ceva parale? Sigur aici nu primesc banii de-acasă; s'apoi bucurosi îți dau și eu altă dată.

Instalarea noului vicar al Năsăudului.

Primirea. — Actul instalării. — Deputațiunile. — Banchetul. — Petrecerea populară. — Concert.

Năsăud, 19 Iunie 1902.

După un an de văduvie vicariatul Rodnei și parochia Năsăud, Duminică trecută a primit cu multă pompă pe noul său cap, pe noul vicar *Ciril Deac*, fost protopop al Budacului. Denumit în cea mai mare liniște așa că chiar la Năsăud numai cu câte-va zile înainte de ziua instalării a ajuns vestea, totuși năsăudenii au ținut să deie noul lor conducător cuvenita cinste cu ocaziunea instalării. În timp de abia trei zile s'a făcut pregătiri, cari năsădenilor numai spre cinste le poate servi.

Noul Vicar însoțit de o numeroasă suită compusă din domni: *canonicul Georgi, Dr. Ciuda, Dr. Linul*, de toți iubii protopop al Bistriței *Gerasim Domide, Dr. Scribon, Dr. Alec. Pop*, și de mai mulți preoți din jurul Bistriței a sosit Sâmbătă la Năsăud. La marginea pământului grănițesc e întâmpinat de un banneriu de vreo 30 călăreți și de o mulțime de inteligenți năsădeni în numele cărora dl *Dr. Paul Tanco* cu cuvinte alese îl binevestează, dorindu-i rodnică și îndelungată pastorire. Noul Vicar răspunde emoționat și între strigăte de „trăiască” promite că „pășind la noi seu post din cealaltă vale grănițescă în centrul grănițarismului va face tot, ca activitatea ce o va desfășura spre binele ținutului să fie. După obiceiurile prezentării cortegial compus din vreo 20 trăsuri pleacă spre Năsăud. La marginea comunei Năsăud, noul Vicar e întâmpinat de comitetul parochial bisericesc în numele căruia frunzașul țăran *Dumitru Tomuța* în o scurtă dar prea frumoasă vorbire tâlmăcește bucuria poporenilor și dragostea ce o au față de noul lor păstor. Ear în numele reuniunii pompierilor căpitanul reuniunii dl *Gavriliuți* în cuvinte alese îi zice un bun venit dorindu-i o rodnică activitate. Dl vicar mulțumește comitetului bisericesc pentru dragostea dovedită și declară că pentru binele bisericii și a poporului va lucra. între strigătele de „să trăiască” ale studenților gimnasiai și ale școlariilor și fetelor dela școala normală înșirați pe ambele părți a strădeli noul vicar își face intrarea în noua sa parochie. Sosind la biserică e întâmpinat de protopopul onorabil *Anton Precup* și după servirea „luseratului” între aclamările entuziaste a mulțimii și între sunetele muzicii pompierilor care intonă imnul „Deșteaptă-te române”, noul vicar se retrage la locuința vicarială.

Seara în hotelul „Rahova” s'a dat o cină comună la care au participat vreo 80 de persoane.

Duminică dimineața buibuitul treacurilor anunțau rarisă sârbătoare și pâlcurile de țăran ce în vestimente de sârbătoare înaintau spre pompoasa biserică dovedeau însemnătatea actului ce se săvârșea într'însă. Misa festivă s'a început la orele 8. Pontifică ca-

nonicul *Georgi*, având la dreapta pe noul Vicar ear la stânga pe protopopul *Gerasim Domide* și asistat de 24 preoți din vicariat. Răspunsurile liturgice le-a executat dios corul studenților gimnasiai sub conducerea prof. de muzică *Emil Ștefanuți*. După înfăptuirea formelor prescrite la asemenea ocazii noul vicar ține o vorbire sfârșind cu promisiunea că „interesele neamului a bisericii și a școlii le va apăra cu toată puterea”. Această vorbire întreținută cu citate din sf. scripturii a făcut o bună impresie asupra poporului care mari speranțe leagă de noul său conducător și păstor sufletesc.

După sf. liturgie noul vicar se retrage la locuința vicarială unde primește felicitările. S'au prezentat senatul bisericesc-școlastic a comunei Năsăud, preoțimea gr.-cath. preoțimea gr.-orientală, profesori dela gimnasiai grănițesc, învățători dela școala normală din loc, învățătorimea din vicariat, Fondul central și de stipendii sub presidența protopopului *Gerasim Domide*, deputațiunea tinerimii universitare, deputațiunea preoților din protopopiatul Budacului, și a Românilor bistrițeni.

La ora unu în onoarea noului vicar s'a dat un splendid banchet la care au participat peste 150 persoane. Marea sală de gimnastică dela gimnas răsuna de veselie. Șirul toastelor la început canonicul *Georgi* toastând pentru Pontific, Imperat-Reg. Noul Vicar *Deac* toastază pentru episcop, preotul *Dologa* pentru noul vicar, s'au mai toastat pentru preoți, învățătorime, popor, oaspeți, etc. Aici deschid o mică parantesă. Comitetul aranjator a însărcinat pe *Gheșie Iănos* ca să țină toastul în onoarea noului Vicar, dar în urma protestărilor energice ale universitarilor a fost deăturat. E deamă ținuta universitarilor, căci un individ care e unealtă urită care ca să-și ajungă scopurile iut egoistice personale lucră la ruinarea instituțiilor culturale românești nu poate avea nici un rol în societatea cinstită românească. În tot decursul banquetului a domnit o mare veselie ear muzica lui *Cristof* ne delecta cu cele mai frumoase cântece naționale. Abia la orele 4 s'a sfârșit banchetul ear noul vicar însoțit de un numeros public merge în „Castru” — locul de exercițiu militar a foștilor grănițeri unde s'a ținut petrecere populară. Și nu e mai frumos decât a vede mai multe sute de țăranii petrecând!

La tot cazul cel mai cu dor așteptat și mai reușit punct al programului zilei de Duminică fu concertul aranjat de reuniunea română de cântări. Ca și de așteptat, așa și acum bogatul program fu executat cu cea mai mare precizie ear succesul secerat ar face cinste ori-cărei alte reuniuni. Punctul prim „Imn occasional, al doilea „Hora doborogană” și al treilea „Un dor” de Heine, fură executate bine de corul reuniunii. Punctul al patrulea „Dor de mare” solo executat de dl *V. Meruți*, stud. fil. cu acompaniament de pian de d-șoara *Iuliana*

Mureșian, dl *Meruți* posede o frumoasă voce de bariiton ear d-șoara *Mureșian* a dovedit că posedo un bun talent musical. Punctul cinci „Vieța țigănească” de Schuman, al șaselea „Imn festiv” și al șaptelea „Hora de Cordonean” fură executate în mod admirabil de corul reuniunii.

Trebuie și aci să exprimăm recunoștința dlui *Alex. Halița*, președintele reuniunii și dlui *Emil Ștefanuți*, profesor de muzică pentru munca ce au prestat-o întru ridicarea nimbului reuniunii noastre.

După echaiziunea programului mai multe drăguțe d-șoare ne au delectat prezentându-ne tipuri vii în două tablouri alegorice:

„Poesia și știința” și „Jocuri de primăvară”. Aceste încă au succes admirabil. După aceste urmează dans care să începe cu „Someșana”, un vals undulătorii urmează și petrecerea „și în adevăratul ei curs. Venitul curat fu aproape de 160 cor.

Astfel au prâsnuit Năsădeni acest mare act și nu ne îndoiim că sub conducerea noului vicar un curent sănătos se va porni întru ridicarea ținutului șomeșan, spre binele poporului și a mărefelor instituțiilor culturale naționale. Să deie Dumnezeu ca încurând să putem zice *virtus romana rediiva*. M-1.

Din străinătate.

Procesul colonelului Lynch.

Acum câte-va zile s'a început la Londra procesul colonelului Lynch, deputat irlandez, care s'a luptat în rindul burilor.

Procurorul general, sir *Edward Carson*, conducea însuși acuzațiunea; contele de *Dysart* luase loc lângă judecător. În sală o mulțime de lume, între care și d-na *Lynch*.

Sir *Edward Carson* a luat cel dintâiu cuvântul, în numele ministerului public, căutând să arate că dl *Lynch*, născut în Australia, pe care o părăsise de vreo zece ani, pentru a merge la Paris, era supus britanic. În Ianuarie 1900 a plecat în Transvaal, după ce se puse în comunicațiune cu doctorul *Leyds*. În jurul acestor raporturi dintre ei se desfășură toată acuzarea: nu i-se reproșează atât faptele sale de arme, cât acea că a pus toată influența sa de ziarist în serviciul vrăjmașilor suveranului său.

La 15 Ianuarie 1900, acuzatul era la Pretoria; la 18 se naturalisă bur și fără întârziere se puse să organizeze brigada sa „irlandeză”. Procurorul general observă că numele acesteia era tot ce poate fi mai puțin irlandez: căci șeful ei era australian, ear membrii săi aparțineau tuturor țărilor din lume. De altfel, pe când lupta lângă Glencoe, colonelul scrisse într'un

— La dracu, băștia nu sunt pantalonii mei, Snatman! unde e măgarul tău.

— Ei, fulger și trăsnet, dar n'o mai fi odată liniște în cabină? — sbiară ofițerul de pază.

Se face liniște, dar pe încet earăși se pornesc strigăte, înjurături și ear începe șgemotul de mal înainte.

Ofițerul se depărtează în altă parte, — nu vrea să auză mai mult.

În sfârșit sunt gata toți. Fericii vin la ordin pe bord unde ofițerul face inspecție, de sunt toți curați și frumuseți și apoi repede sar în luntri și visleze la mal.

Simonstown e un mic orașel de port și la prima vedere poți ști că nu multă distracție poate aștepta pe tineri; natura însă a fost prădătoare. În partea deșică a orașelului se înalță munșele „Tablei” de unde e o priveliște admirabilă pe mare și întreagă împrejurimea. Tinerilor însă nici că le vine în minte a se delecta în frumșetele naturii.

Nici nu petrec mult timp aici, ei părăsesc Simonstown, se pun pe trăsuri căși numai pot face una și se duc în orașul *Cap* unde pot petrece după plac.

După câte-va zile, proviantul de bani scade binișor; de-acasă încă nu sosește mandatul așteptat, acum dar trebuie să trăiască mal onest, pentru-că mai stau aici trei săptămâni.

Nevoia traiului onest an recunoscut-o toți; zicând eu am făcut ofertul său rămân în Simonstown și să facem escursiuni prin prejur, au primit toți cu plăcere.

Am făcut o escursiune admirabilă și cătră seară am intrat într'o ospătărie curățică, unde ne-a tignit foarte bine vinul de

Cap, nu numai pentru bunăstarea lui dar și din motivul că ni-l'a servit frumoasă față a ospătării, tineră cu ochii întunecați, abia eșisă din etatea copilăriei. Într'atăta ne-a fermecat pe toți, încât mulți au plătit mai mult decât puteau plăti numai să poată vedea mai de aproape pe frumoasa *Nelly*.

De supraveghierea părinților, cari erau în odaia de alături, n'a fost lipsă, căci mai bun apăstor al *Nellei* a fost ținuta modestă și tactul înăscut al ei.

Când să plecăm, ne-am luat adio amical, promițând că o să mai venim.

Nelly deveni de aci înainte obiectul principal al conversației cadetilor și în toată seara ne-am întâlnit în ospătărie. Într'o seară am descoperit un pian în odaia învecinată.

— Copiii, pian! Ernest, vino și zi aici!

Nici nu am eșitat, căci numai eu știam cânta fără note.

Am luat la rând cântările de-acasă toate; când triste, când vesele, părinții *Nellei* și o căp-va străini formau publicul auditor.

Marinarului îi face mare plăcere cântarea. În singurătate devine sentimental; abia e o distracție mai frumoasă ca și cântarea feciorilor, dacă se înalță încet de pe valurile liniștite ale oceanului, acompaniate de murmurul lin al apei.

Am petrecut multe seri vesele astfel și nu știu cum venia, dela sine par'că, *Nelly* se așeza mai de regulă lângă mine la pian. Neavând note puteam privi liber ori încotro. Înă privirea nevinovată și sinceră a frumoasei mele vecine mi-a încătușat ochii așa încât o priviam numai pe ea.

Primul ofițer m'a numit ofițier, și la asta am putut mulțumi, că deja după prânz puteam merge în oraș cu bucatarul să cumpărăm proviant.

Eu, se înțelege, mai bucurosi mergeam la ospătăria cu „viața de vie”, să povestesc cu *Nelly*, decăt să controlez pe bucatarul.

Ne așezam năntea casei pe o bancă de iarbă, părinții nu se interesau de noi; ce teamă ar fi putut ave de un cadet de marină, abea de 19 ani?

Conversația noastră astfel ar fi putut auzi ori-cine, mai de regulă îi traduceam textul cântărilor; dacă mă împiedecam, eu glumind termina propoziția, sau ridea de mine, eu un ris sonor melodos.

Distracția aceasta copilărească însă cu încetul s'a schimbat; involuntar ni se întăria năntea, și de o priviam în ochi, închidea pleoapele și țenul frumos creol, se făcea cu o nuanță mai întunecat.

Câte-odată să împiedeca conversația și în locul risului vesel o confuzie dulce cuprîndea pe *Nelly*. Adeseori voi să mi-abadă atenția și să-mi arate un fluture sau o floare, ca să ducă conversația în alta direcție.

Odată, când ridicându-se privea spre mare și figura grațioasă stătea în totul frumusețea năntea mea, nu mi-am putut reținea admirațiunea și am exclamat:

— *Nelly*, ce frumoasă ești D-ta.

Speriată s'a întors, sinu-i svicnea, și ochii străluciau de-o flacăară nouă.

— Mal am lucru în casă, îngână. Mi-ai întins repede mâna și-a fugit.

(Va urma).

ziar din Iohannesburg un apel inflăcărat către fiii insulei Emeraude.

Sir Edward Carson a terminat expunerea sa declarând că procesul trebuie să se prelungească, trebuind să se asculte martorii. Acum o lună totul era să fie gata: după alegerea din Galway, guvernul adusesse martorii necesari din Africa-de-Sud, într'un cuvânt, totul era să fie pregătit pentru a primi pe noul ales după meritele sale; el se opri însă la Paris. Sunt trei săptămâni de când guvernul a expediat pe martorii săi în colonii și eată că colonelul debarcă într'o bună zi la Newhaven. S'a telegrafiat îndată martorilor să vie în grabă; în așteptare, tribunalul va putea totuși să asculte pe aceia cari locuiesc în Anglia.

Apărătorul dlui Lynch, dl Charles Russell, a declarat că clientul său nu va ridica nici o dificultate în scop de a întârzia mersul procesului.

Ascultarea martorilor a început pe loc. Mai întâiu agentul, care a procedat la arestarea lui, citește mai multe documente găsite asupra-î, între cari mai principal o scrisoare adresată de Lynch colonelului de Villebois-Mareuil.

Un alt martor, fost membru al brigăzii irlandeze, povestește apoi că a văzut pe colonel bătăndu-se la Elandslaagte, dar cea mai mare grijă a sa este a se desvinovăți el însuși de crima trădării. El arată că colonelul a fost naturalizat bur într'un mod absolut valabil și că grija sa cea mare era ca să deserteze la prima ocaziune.

Desbaterile acestui proces interesant au fost amânate pentru opt zile.

Noul rege al Saxoniei. George, fratele decedatului rege Albert, printr'o proclamație dată din Sybillenort, 20 Iunie, arată că a luat conducerea țării.

Pe azi sunt așteptați la Drezda pe-rechea imperială a Germaniei precum și monarhul Francisc Iosif, pentru a lua parte la înmormântarea regelui Albert.

Eată amănunte despre decedatul rege:

Albert (Frederich August), regele Saxoniei, născut la 23 Aprilie st. n. anul 1828, este fiul regelui Ioan și al reginei Amelia Augusta a Bavariei.

La începutul războiului ce a izbucnit, în Iulie 1870, între Franța și Prusia el a primit din partea Regelui Wilhelm comandamentul corpului al 12-lea, făcând parte din armata principelui Frederic-Carol, și s'a luptat în capul Saxonilor în bătăliile cari au avut loc înaintea orașului Metz în luna lui August.

După impresurarea Metzului, principele Albert a fost detașat de la armata principelui Frederic-Carol și, în capul trupurilor al 12-lea și al 4-lea, a primit ordinul să meargă — în unire cu principele regal al Prusiei — în contra armatei franceze care se reorganiza la Châlons sub ordinea mareșalului Mac-Mahon. Afând că acesta se îndrepta spre Nord, principele Albert porni la rindul său, în această direcțiune și tăbări între Sedan și fruntaria Belgiei, ca să taie retragerea Francezilor, decât ar fi căutat să treacă în această țeară neutră. La 1 Septembrie, el susținu un viu atac al corpului comandant de generalul Ducrot.

După capitularea lui Napoleon III, principele Albert de Saxa conduse armata sa dinaintea Parisului; își stabilă cartierul general la Gand-Tremblay, luă parte la impresurarea părții drepte și se distinse în bătălia de la Champigny (2 Decembrie).

În luna Ianuarie 1871 asistă în palatul de la Versailles la proclamarea Regelui Wilhelm al Prusiei ca împărat al Germaniei.

După încheierea armistițiului, se întoarse în Saxonia, lăsându-și trupele sub comanda generalului Fabrice.

Tatal său murind la 20 Octombrie 1873, el fu proclamat rege al Saxoniei.

Devenind astfel suveran al regatului, el urmă programul politic tras de Bismarck.

NOUTĂȚI.

ARAD, 23 Iunie n. 1902.

Vicișpan suspendat. Ministrul de interne Széll a suspendat telegrafic pe Pogány Jozsef, vicecomitele comitatului Moson, contra cărui s'au adus dovezi și mărturisiri că a primit 500 fl. mită pentru-că a exoperat unui farmacist dreptul de a deschide farmacie.

Știri locale. Cu începere de azi „Arad és Vidéke” își schimbă proprietarul și direcțiunea politică. Tocmai de aceea Benedek Árpád, redactor responsabil, se desparte de redacție ear Tiszti Lajos rămâne numai redactor extern pentru partea literară. Redactor responsabil are să fie d'aci înainte dl Schröder Béla. „Arad és Vidéke” va fi d'aci încolo ziar agrar.

Atitudinea lui „Arad Közlöy” nainte de alegerea de episcop dacă a revoltat pe Români, apoi acum numai a ride îi poate face.

Astfel, se știe, a doua zi după alegerea „A. K.” a certat și ridicat pe dl Soly-mosi Elek, care a venit din Budapesta să vadă alegerea și să refereze despre ea ziarului „Pesti Hirlap”. În numărul de la 21 c. numitul ziar după-ce scrie câte versuri și uscate despre alegere (asprimându-și între altele bucuria că și „Coarola” și „Tribuna” sunt de părerea sa, în chestia alegerii), scrie, la adresa dlui Soly-mosi: „să nu vină la Arad a ne alege nouă episcop”...

Adorabil!

Vrem să știm numai: trecut a stimbulul dl Stauber și soții la legea noastră, ori îmbățișnat-a dl Hamsea legea lui Moise!

Ei, așa!? „Arad és Vidéke” de ori publică din peana unui „Român vezérferfi” (frunța român) o senzațională — invenție. Căci dl R. Ciorogariu nu poate fi episcop, pentru-că înainte de asta cu mai mulți ani a duelat...

Dacă n'ar fi duelat însă, provocat fiind, desigur că ar veni un „magyar vezérferfi” de soțul lui Eszterházy și ar zice că nu poate sta între magnați pentru-că într'o anume afacere cavalerescă n'a dat satisfacție cu arma, după cum e obiceiul între — magnați.

Dumnezeu să-î mai înțeleagă pe amicil d-lui Hamsea: cum e bine? A duelat atunci dl Ciorogariu; — nu e bine! Dacă n'ar fi duelat, ean' să fi văzut ce mai articole „disqualificabile” ar publica același „vezér ferfi”...

Ca adevăr trebuie să înregistrăm că dl Ciorogariu a duelat cu Bekán Szavér, care în ziua când a scris „A. és V.” știrea senzațională de mai sus, a fost prin Arad la ședința — Logei francmasonice ear apoi la masă (la dl Ceantea) cu preacuviosul stareț August.

Noul secretariu consistorial.

În ședința plenară de Joui a consistoriului arhidiececan a fost ales, cu unanimitatea voturilor, secretariu consistorial Dr. Elie Cristea, ales asosor în senat bisericesc.

Dr. Mihail Marcus anunță că și-a deschis cancelarie advocațională în Gyula (com. Békés) strada Erdély.

Il felicităm și-î dorim succes.

Procesul „Cărții de aur.” Ca-tim în „Telegraful”: Pe mâine Sâmbătă, e citat domnul Teodor V. Păcățian, autorul opului cărții de aur, înaintea judeului de instrucție de la tribunalul din loc, pentru a fi ascultat în procesul ce i-sa intentat din partea procuraturii din Cluj pentru mai multe documente și fapte istorice cuprinse în opul numit și acum confiscat de la toți abonenții. După-cum suatem informați, improcesuate sunt 85 de pagini din voluminoasa carte, între cari 58 de pagini sunt cele ce conțin vorbirea lui Bărnuțiu de la adunarea din Blaj și descrierea decurgerei acestei adunări.

În interesul afevărului. Că dl A. Hamsea se genează a sta alături de amicil săi Zasló, Máglaș și Horvát de la „Füles Bagoly”, e de înțeles. De ce se genează însă a se vedea tipărit alături de „Cartea de aur” și dl Păcățian? Vedem anume, că în organul său local desminte știrea apărută în ziarele budapeștane că s'ar fi confiscat și la d-sa „Cartea de aur”. Avem însă la mână astul (cu pecetea „Az aradi kir. Törvényesék vizsgáló birája”) prin care se ordonă confiscarea. Pe acest act imediat după numele dlui „dr. Pop István” vine „Hamsea Agoston”.

Mult curagiu are și dl Hamsea și organul său când cerează să nege lucrurile pe cari la două tribunale (la Sibiu și Arad) și două poliții le știu o multime de oamant.

Nu curava n'a văzut nici cartea și nu cunoaște nici pe autorul ei?

Ca să convingem pe contele Eszterházy János (cel cu „dererea” pentru-că a fost ales episcop dl V. Mangra) cum și-a bătut joc de el și l-au păcălit amicil dlui A. Hamsea spunându-l că „Celibidache” însemnează „részegeș popa”, i-am trimis o fiță din debaterie de la 14 Ianuarie 1902 a Senatului Românesc, în care va citi că „Celibidache” este numele unui senator. Celor de la „Aradi Közlöy” zadarnic li-am mai dat dovezi, ei știu una și bună: episcop le trebuie numai Hamsea!

Adunarea generală a fondului de teatru român se va ține anul acesta la Bistrița. Pregătirile de primire s'au început deja.

Năseudul de o zi are niște iubiți oaspeți: pe Dr. Vasile Lucaci, care a venit a-și cerceta pe fiul său și pe Gerasim Domide, care ca delegat a fondurilor grănițerești a asistat ieri și azi la examenul final de la școala normală.

Mari esundări în ținutul Năseudului. În urma marilor ploii în noaptea de Joi spre Vineri (13 l. c.) a esundat Someșul mare cauzând mari pagube pe sesurile comunei Feldru, Neșos, Rebrisoara, Năseud, Salva, Morod și de acolo mai departe spre Deș. În Năseud o vale ce trece prin mijlocul comunei a esundat cauzând mari stricăciuni ear la biserica gr. cath. a rupt zidul cu înfrăditura de fer făcând numai bisericii o pagubă de 3—6 sute florent. În urma marilor ploii și vânt s'a surpat și turnul de la biserică ce acum o edifică din Rebrisoara făcând pagubă de vre-o 8 mil florent. În urma marilor esundări drumurile au fost vălmolite ear comunicațiunea între comunele Năseud, Rodna veche, Beclean și Bistrița fu întreruptă vre-o două zile. În Năseud vălmolul adus de apă să ridică pe străzi aproape la un metru înălțime.

Pagubele cauzate de apă numai în ținutul Năseudului sunt de zece de mil florent. Poporul e disperat. Recolta în urma ploilor e compromisă.

„Familia”, revista săptămânală literară pe care veneratul academician o redactează cu atâta zel și în numărul său din urmă dă instructive și interesante articole. Aduce pe pagina întâiu portretul dlui Ioan Bănu, cel mai nou membru al Academiei Române și profesor la Universitatea din București, dând și o scurtă biografie a distinsului nostru compatriot. Aduce un articol (artele în viața socială) de d-na Nelli I. Cornea și mai multe poezii din volumul „Stropt de roauă” a Elenei din Ardeal, apoi articol de Petru Vulcan și o poezie de H. G. Leca, ambit cunoscuți și apreciați literați.

Amintim că și „Dochia”, piesa dragușă ce am publicat în anul din numărul nostru din urmă a fost publicat de Rria întâiu în coloanele „Familiei”.

„Cântări liturgice” (Liturgia s. I. Chi-sostom) pentru cor. de copii (3 voci) compusă de Timotei Popovici, o broșură de peste 20 pagini, care cuprinde toate cântările și răspunsurile usitate atât la liturgia de Duminecă cât și la prăsnice, cu axion și două priceșse, ear ca adăos se mai află și axionul „Cuvine-se cu adevărat”, compus pe baza melodiei glasului al 4-lea pentru cor de bărbați. Cântările melodioase și ușoare, ce se cuprind în această broșură, transpuse cu un ton mai sus, se pot cânta și cu cor de bărbați. Prețul liturghiei în legătură de lax. este 3 cor.+20 fl. porto (france, sub bandă).

Axionul pentru cor de bărbați se află și în ediție separată cu prețul de 60 fl.+10 fl. porto. Ambele se pot procura de la autor trimițând prețul înainte, sau cu rambursă.

Prietinia din tinerețe a papei. Din Roma se împărtășește o interesantă și mișcătoare scenă. Răzumată de doi camerieri ai papei o babă bătrână s'a urcat pe treptele numite Scala regia de la Vatican. Sosită în anticamera papei s'a lăsat obosită pe un scaun.

Bătrâna n'a rămas mult acolo, căci camerierul de serviciu al papei arigându-o pe numele Signora Anna Moroni, a condus-o înaintea papei, care cu un suris plăcut a primit pe bătrâna babă și a intrat cu ia într'o conversație intimă despre timpurile bune trecute. Baba Anna Moroni însăși a fost copilă, când a purtat pe brațe și a îngrijit pe Pecci Girolamo, care era de patru ani. De atunci între papa și aaba a fost o continuă legătură de intimitate familiară. Ambii și-au reimprospătat suvenirile din trecut. între alte baba a întreat pe Papa dacă își aduce aminte de întâmplarea când în piața Velletti sfânta sa a apărut-o în contra nestempăraților copii? Astfel a vorbit o oră întreagă. Bătrâna babă e cam surdă și medicul Papei Lapponi a trebuit să-î repeteze adeseori întrebările, sfântului părinte. Când baba Moroni și-a cerut ertare fiind-că nu aude bine, Papa i-a răspuns: Nu face nimic, Anu, asta așa e, fiindcă noi a trebuit să auzim foarte multe în viață.

Omoruri. Ziarului „M. E.” i-se scrie din Remetea, că în noaptea de Duminecă s'au întâmplat acolo lucruri grozave: Simeon Pop nu trăia bine cu nevastă-sa, care în absența bărbatului său umbla în lucruri rele. Duminecă seara venind Simeon pe neașteptate acasă, și-a surprins soția în grajd cu feciorul George Druzda. Simeon a închis ușa grajdului și chemând pe fratele său Ambrosie, care locuiește în vecini, au intrat în grajd și i-au bătut pe cei doi cu ciomege. Femeia și-a dat nu peste mult sufletul. Cei doi oamei infuriați s'au luat atunci după Druzda, care se refugiase în casa sa. Tocmai când era însă să intre, au sosit gendarmii, cari au arestat pe cei doi frați. A doua zi i-au găsit pe amândoi spânzurați în areștul comunal. Cercetându-se mai de aproape, s'a descoperit că Simeon și Ambrosie au fost întâiu gătiți și pe urmă spânzurați. Bănuiala a căzut asupra fraților lui Druzda. Cercetarea continuă.

Rectificare. În numărul de Duminecă (9/22 Iunie) pe pagina a II-a, coloana a 3-a s'a pus „Moartea regelui Bavariei” în loc de: „Moartea Regelui Saxoniei”, ceea ce ținem să rectificăm la acest loc.

POSTA REDACȚIEI.

Unui deputat sinodal. Credem și noi că trebuie a se face în senat cum merit pentru a răspunde acelor „infamii și perării”. E chestia numai să medităm asupra formei cum să se răspundă.

ULTIME ȘTIRI.

Constantinopol, 22 Iunie. Said Eydsi, nepotul sultanului și fiul lui Murad, sultanul detronat și ținut ș'acum în prisoare, a fost arestat și strungulat în temniță, pentru conspirație în contra sultanului. Ear Ahmad-pașa, favoritul sultanului, amestecat și el în complot, a fugit din oraș.

Londra, 23 Iunie. „Times” primește din Pretoria știrea că numărul Burilor cari depun armele de aceea e așa mare, pentru-că între ei sunt și copii de 12—14 ani și moșnegi de câte 80 ani. Botha își dă mare silință ca să-î domolească pe Buri. Numai așa colonelul Hamilton a putut străbăte 225 mile și fără escortă mare, să ia în primire armele a 7 comande bure.

Red. respons. Ioan Russu Șirianu.
Editor Aurel Popovici Barciuanu.

A apărut:

STROPÎ DE RÔUĂ

DE
ELENA DIN ARDEAL.

Prețul 1 cor. plus 3 fl. porto.

Se află de vânzare la Administrația ziarului „Tribuna Poporului“.

Telefonul răsenesc și comitatens
Nr. 219.

Gebhart J. și fiul

Arad, Piața Andrassy nr. 16.

Cel mai bogat asortiment

de manufacturi de porcelan, sticlă, cadre, oglinzi, alpacca-argint

și obiecte de luc.

757 8-10

4 fl. 90
un serviciu fin de sticlă, care constă din 41 de bucati, și adevărat 12 pahare de apă, 12 pahare de vin, 6 pahare de lichior, 1 sticlă pentru apă, 1 sticlă pentru vin, 1 sticlă pentru lichior, 6 farfurioare de compot, 1 bid de compot, 1 pomieră, la olaltă 41 bucati.

6 fl. 40
un serviciu de masă pentru 6 persoane din porcelanul cel mai fin de Carlsbad, cu flori aurite și pictate, care constă din 26 de bucati și adevărat: 6 farfurii late, 6 farfurii de supă, 6 farfurii de desert, 1 supeiră cu coperiș, 1 bid de friptură, 1 bid pentru mâncare, 1 bid de salată, 1 bid de aluat, o forforie sub cească, 1 sosieră cu farfurie, 1 solniță, la olaltă 26 de bucati.

3 fl. 80
un serviciu fin de porcelan veritabil de Carlsbad, aurit și cu flori, pentru cafea sau ceai, care constă din 15 bucati și adevărat: 1 oală de cafea sau ceai, 1 cană de lapte, 1 zaharniță cu coperiș, 6 cești și 6 farfurioare, la olaltă 15 bucati.

Pentru ambalaj se socotește 60 cr. Comandele se pot face prin rambursă.

Mulțumită publică pentru o alifă de nfrumsețare excelentă.

Declarație. Stimate Domnule farmacist! Efectul excelent al „Cremei de vioare”, inventate de D-Ta, mă îndeamnă să Vă aduc pe această cale mulțumirile mele cele mai cordiale. Primiți pe această cale mulțumirile mele eterne, căci în câteva zile mi-a depărtat de pe față pișturile și petele de ficat, cu o cale vă asigur, că o voi recomanda în cercul cunoștințelor mele intime.

Viena, 1899. 5 Decembrie.

Cu deosebită stimă
MARSETZKY ADÉL.

CREMA DE VIOARELE

de HAJÓS, e inofensivă, și face să dispară în scurtă vreme pișturile, petele de ficat, alunițele, roșeața pielii și tot felul de necurățenii ale pielii.

Prețul 1 borcan 50 cr. — Săpun de cremă de vioare 35 cr. — Pudră de cremă de vioare albă, roșă și cremă 60 cr.

Lapte de vioare de Hajós.

(Eau de Violette de Hajós.)

Această apă dă spălat, de fețe, gâtului, brațelor și mânilor o frumusețe surprinzătoare, o culoare de crin și trandafiri. — 1 flacon 50 cr.

Să ne ferim de contrafacere!

La cumpărare, vă rog să primiți numai „Cremă de vioare” de Hajós.

Colorarea originală a părului

o recăștigăm prin folosirea

Regeneratorul de păr a lui Hajós.

În scurt timp i se redă părului cărunț colorarea originală, frumuseța din tinerețe, efectul ajuns rămâne permanent. Nu murdărește albiturile, nici pelea capului. — Prețul unei sticle: 60 cr.

Se poate căpăta la

755 11-20

FARMACIA ȘI LABORATORIUL DE CHEMIE

HAJÓS ÁRPÁD

Arad, Piața Andrassy nr. 22

peste drum de casa comitatului, pe urmă în farmacia dlui Vojtek Kálmán și în drogueria dlor Vojtek și Weisz.

☛ În Simánd: în farmacia dlui CSIKY LUKACS. ☛

Telefon: 440.

Telefon: 440.

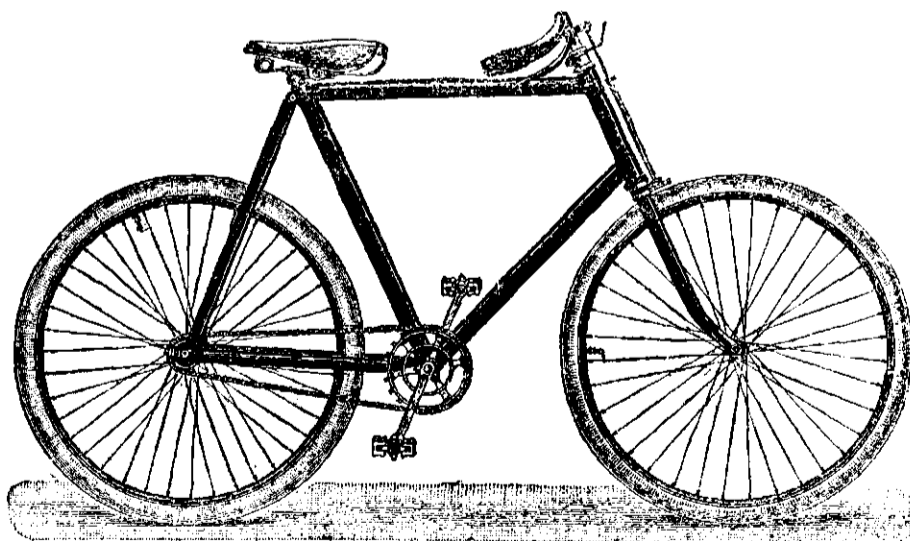
Koch Dániel

ARAD, strada Deák Ferencz nr. 42,
vis à vis de hotelul „Crucea-albă”.

Mare deposit de biciclete de primul rang, de mașini de cusut și exclusiv deposit de cele mai vestite biciclete

„Puch”.

Primește în lucrare transformarea totală, emailarea în toate colorile, precum și nickelarea a ori-ce biciclete.

Părți constituitoare de biciclete și mașini de cusut, precum și tot felul de fabricate pentru mașini permanent se găsesc în magazinul meu.

Biciclete și mașini de cusut se vând cu prețuri favorabile.

Aplicarea la locul lor a sonerelor electrice și a telefoanelor de casă se execută cu prețuri foarte avantajoase.

Mare magazin de mașini electrice.
Mare atelier pentru reparaturi.

Comandele din provincă se îndeplinesc cu toată punctualitatea.

733 -12